

***Příběhy našich sousedů
Vzpomínky pana Tomáše Kulíka***

***Zpracovali: Adam Komárek, Mikoláš Malkus,
Marek Petrun, Jakub Remišovský***

ZŠ Tusarova

Jméno mé je Tomáš Kulík, tituly zanedbávám, to je zbytečný, to já nepoužívám, a profesně jsem hlavně pracoval jako filmový a televizní režisér.

Panu Kulíkovi je 96 let. Jak se z kluka, který zažil první republiku, stal režisér?

Jeho profesní cesta začíná za protektorátu.

V roce 42 jsem dokončil školu a chtěl jsem jít na obchodní akademii, ale neudělal jsem zkoušku z němčiny, no neudělat zkoušku z němčiny, to bylo jako před časem z ruštiny, to vás rovnou vyhodili, že jo. Takže to jsem vyletěl a řek jsem si: Já se tu němčinu musím naučit...

Po neúspěšných zkouškách šel pracovat do firmy Křížík-Chaudoir. Nechtěl totiž promarnit tři roky v učením oboru. Díky práci v továrně měl výhodu, že se začal bavit s Němci a tím si své jazykové dovednosti.

Pak jsem udělal tu zkoušku do té obchodní akademie, do té jsem chodil jeden rok, skončil ten rok a šup ho, bylo vyhlášeno totální nasazení.

Pan Kulík měl štěstí. Byl nasazen do továrny Hejduk & Feix ve Vysočanech. Do konce války vyráběl vstříkovací pumpičky do letadel, ale nemusel jít pracovat do Říše jako jeho kamarádi.

Po válce dokončil obchodní akademii a pokračoval ve studiu na fakultě věd hospodářských. Chodil tam hlavně proto, aby získal vysokoškolský titul.

Já jsem nastoupil ze školy do místa, které se mi vůbec nelíbilo. Pracoval jsem v Kovoslužbě zpočátku jako slévač barevných kovů. Když viděli, jak jsem nešikovnej na manuální práci, tak uznali můj diplom a nechali mě dělat jako plánovače.

Tou dobou už byl ženatý. Jeho manželka si všimla, jak je v práci nešťastný, zmínila tajemníkovi kolektivního vedení Barrandova, kde pracovala, že by její manžel rád k filmu. Ale byla tu jednu věc, že pan Kulík nesouhlasil s režimem. V 50. letech ho odsoudili na půl roku do vězení.

Měl jsem problém se dostat do nějakého jiného zaměstnání. To chápete, když někdo byl komunisty odsouzen, nejen obviněn, ale odsouzen za protistátní činnost, tak...no tak to byl zázrak, pro mě to byl zázrak, že jsem se dostal na ten Barrandov. Tam jsem dělal asistenta výroby. A hrozně mě to bavilo.

V nové práci se spojily jeho zájmy o ekonomii a divadlo. Pracoval ve filmové výrobě, ale chtěl se dostat na scénu, chtěl dělat asistenta režie, nebo režírovat.

Srpen 68 řadu věcí změnil.

Ted' se v podnicích začaly dělat takzvané politické prověrky. To znamená, kdo chtěl zůstat na svém místě, musel prokázat, že uvítal Rusy.

Tak jsem měl jedno štěstí, že jsem už externě dělal pro televizi a v televizi pracoval, můj kamarád jako významnej redaktor Tomislav Neklan a ten mi říkal: Hele, když je to takovejhle průšvih, nechceš jít k nám, do televize?

A měl jsem štěstí, protože z Barrandova jsem odešel, než tam byly ty politické prověrky a do televize jsem nastoupil, když už tam bylo po prověrkách.

Tím začal panu Kulíkovi úplně jiný život. Dálkově vystudoval na FAMU, dokumentaristiku. Musel natáčet propagandistické filmy, se kterými nesouhlasil.

Tyhlety lži vyslovený mně hrozně vadily, a proto jsem si řekl: No né, chlapče, tak tohleto dělat nebudeš.

No hrozně jsem si ublížil, srazili mně plat, ale zůstal jsem v té televizi a nemusel jsem dělat takové filmy, které jsem nechtěl, to znamená ty hurá politický, komunistický filmy, který tenkrát probíhaly všude a já jsem teda mohl dělat ty populárně vědecký filmy.

Tento obor mu dával smysl: sami se něco naučíte a pak to předáte divákům. Setkal se i Jaroslavem Heyrovským, nositelem Nobelovy ceny.

Takové filmy mě prostě bavily a že člověk poznal tu práci toho člověka.

Zkušenosti, které pan Kulík získal, předával dál. Na FAMU učil i v důchodu, až do svých 76 let.

A co říkáte na dnešní dobu?

Já, heleďte, já nemůžu říct nic jinýho, než že jí fandím... Já jí fandím proto, že jsem za tohle celej život bojoval...